Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

Rok X. Warszawa, 1 stycznia 1929 r. Nr. 1 (135).

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW I KOLEJNICTWU

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca

Cena N-ru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie.

Rękopisów redakcja nie zwraca

Anonimów nie uwzględnia się

Ceny ogłoszeń wedle umowy

REDAKCJA i ADMINISTRACJA:

Warszawa, ul. Chmielna 9, m. 9.

Telefon Nr 195-28

Konto czekowe P.K.O. Nr 3585.

Własne sprawy we własne bierzmy ręce!

Wszystkim organom naszego Związku, zaprzyjaźnionym organizacjom oraz licznym członkom i czytelnikom, którzy nadesłali nam życzenia Świąteczne i Noworoczne składa tą drogą serdeczne podziękowanie

PREZYDJUM Z. Z. M. i REDAKCJA „MASZYNISTY".

1928--1929.

Przeżyliśmy znowu rok jeden wśród ustawicznej a tak mało skutecznej walki o poprawę naszego bytu i warunków naszej pracy. Bogatsi jesteśmy o wiele doświadczeń, przeżyliśmy i przecierpieliśmy wiele...

Niełatwą była nasza praca, niełatwem było życie nasze w roku ubiegłym. Dzieląc losy ogółu pracowników państwowych w Polsce, staczaliśmy się w roku minionym wraz z nimi coraz to niżej po szczeblach nędzy, wyrzeczeń i poniewierki. Spożywaliśmy w tym roku, jak i w długim szeregu poprzednich, gorzki chleb rozczarowań, zawiedzionych nadziei, niespełnionych obietnic. Niewielkie zdobycze na jednem polu zmuszeni byliśmy okupywać klęskami na innych, nędzne, groszowe podwyżki, które udało się nam zdobyć, tonęły w zalewającej wszystko fali drożyzny — słowem bilans roku ubiegłego uważać musimy z punktu widzenia ogólnego i zasadniczego za ujemny.

Nie danem było nam w roku minionym przekonać społeczeństwo, Rząd i władze ustawodawcze o słuszności naszej sprawy, o konieczności zaradzenia złu, które nas gnębi i męczy. Pozostaliśmy nadal parjasami społeczeństwa, nadal nędza nasza była i jest przysłowiową.

Nie czas i nie miejsce wgłębiać się w ciekawą ze wszechmiar kwestję, dlaczego tak było, ani też pisać historję prac naszych i zmagań w ubiegłym a zakończonym co dopiero okresie.

Jest jednak obowiązkiem naszym zgodnie z tradycyjnym zwyczajem zrobić w chwili Nowego Roku nasz „bilans otwarcia", stwierdzić czego w tym nowym okresie oczekujemy i co uważamy za możliwe do zrealizowania.

Mimo wszystkie zawody i rozczarowania, nie wolno nam tracić wiary, iż nadejdzie wreszcie chwila, w której zasadnicze nasze żądania, a więc przedewszystkiem sprawiedliwa, podstawowa i wydatna poprawa naszego bytu przestanie wreszcie stanowić temat do różnych mniej lub więcej uroczystych a pustych i gołosłownych deklamacyj, a stanie się naprawdę przedmiotem poważnej troski i rzetelnych starań u wszystkich miarodajnych czynników w Państwie naszem.

Jako kolejarze chcemy wierzyć nadto, iż rok, który się rozpoczął, ziści lub zbliży przynajmniej ziszczenie wieloletniej naszej bolączki, wynikającej z niebywałego chaosu w dziedzinie przepisów, regulujących prawa i obowiązki pracowników kolejowych. Według ostatnich wiadomości, które otrzymaliśmy, można z pewnem prawdopodobieństwem przypuszczać, iż przynajmniej jedna z tych pilnych spraw, a mianowicie sprawa zmiany i polepszenia obecnie obowiązujących przepisów emerytalnych wydostanie się w r. 1929 z mroku biur ministrjalnych na światło dzienne, a może i doczeka się ostatecznej realizacji. Nie trzeba dodawać, że szczerem naszem pragnieniem jest, aby i inne, nie mniej ważne i nie mniej pilne ustawy, zwłaszcza zaś pragmatyka i przepisy dyscyplinarne, dojrzały wreszcie do realizacji.

Jako maszyniści mamy prawo spodziewać się i pragniemy gorąco, aby ciężka, ofiarna i odpowiedzialna praca nasza znalazła nareszcie dla siebie należyte i pełne zrozumienie wśród kolegów naszych kolejarzy, u władz naszych i u ogółu społeczeństwa. Mamy prawo żądać, aby z tytułu naszej służby nietylko czyhały na nas srogie artykuły i paragrafy ustaw karnych, abyśmy zarabiali nie tylko na lata i miesiące ciężkiego więzienia, nietylko na degradacje, wydalania i odszkodowania — lecz aby w nagrodę za usługi, które społeczeństwu oddajemy, za ciężkie obowiązki, które z narażeniem życia, zdrowia, wolności i stanowiska pełnimy — czekała nas płaca z pracą na-

szą współmierna, spotykał nas szacunek, którego jesteśmy godni i uznanie, na które zasługujemy. Żądamy i żądać mamy prawo, abyśmy mieli byt zabezpieczony i głowę wolną od trosk i abyśmy uwagę naszą poświęcić mogli w całości naszym zajęciom zawodowym, abyśmy trapieni troską o chleb powszedni dla siebie i rodziny, nie byli zmuszani zapominać, że dzierżymy w dłoniach naszych bezpieczeństwo wielu istnień ludzkich i drogocennego taboru.

Zbyt dobrze wiemy o tem, jako świadomi i dojrzali obywatele, że naszkicowane powyżej główne i podstawowe żądania nasze nie zrealizują się same, nie spełnią się bez naszego świadomego udziału, bez wysiłków i pracy, a może i bez walki z naszej strony. Wiemy, iż ziszczenie tych żądań zależy od układu sił społecznych, od wpływu, jaki warstwy pracujące zdobędą i zdobyć powinny na bieg spraw państwowych, a zatem i na decyzję naszego pracodawcy, od którego wszystko w tej dziedzinie zależy, a którym jest Rząd.

Dlatego jako obywatele i jako pracownicy przedsiębiorstwa państwowego życzymy i sobie i Państwu, aby w r. 1929 zerwało ostatecznie z dawnemi metodami samowoli rządzących, aby wprowadziło i utrwaliło u siebie prawdziwe i niekłamane zasady demokracji, aby obywatel przestał raz wreszcie być objektem, na którym dokonuje się eksperymentów sprawowania władzy, a stał się tem, czem być powinien i być ma prawo— współgospodarzem państwa, w którem władza wszak nie do jednostki, ale do „narodu" należy.

Wiemy, że sprawa proletarjatu, sprawa klasy robotniczej, jest jedną i wszystkim ludziom pracy wspólną, wiemy, że walka o sprawiedliwość społeczną tylko wspólnemi siłami podjętą i wygraną być może. Wiemy, że wszystkie nasze, choćby najbardziej odrębne, choćby napozór najbardziej specjalne żądania i pragnienia nasze złączone są tysiącznemi węzłami z dążeniami całej klasy pracującej, że bez jej pomocy i współdziałania, bez oparcia o klasowe organizacje polityczne i zawodowe żaden poważniejszy krok naprzód nie jest możliwy. Dlatego życzymy sobie i klasie pracującej, aby w roku bieżącym upadły wreszcie wszystkie te małostkowe i nieistotne zapory i zastrzeżenia, które nam dotąd zagradzały drogę do wspólności organizacyjnej z klasowym ruchem zawodowym. Wierzymy, że będzie to z pożytkiem nie tylko dla nas, ale i dla ogółu, gdyż przyczyni się niewątpliwie do wzmocnienia wspólnych sił bojowych.

Wierzymy wreszcie, że organizacja nasza postępując wzorem lat poprzednich śmiało i zdecydowanie naprzód, pogłębi i utrwali swoją wartość, wzmoże swoją sprawność i wzmocni solidarność zawodową. Wierzymy, że znikną z szeregów naszych małostkowe spory, że wyplenimy niepoczytalne wichrzenia, że staniemy się naprawdę godną reprezentacją zawodową tych, którzy dzierżą w swej dłoni najważniejszą i najrozleglejszą sieć komunikacyjną w kraju naszym. Jest rzeczą ambicji i powinno być punktem honoru każdego maszynisty, aby jego związek zawodowy, jego organizacja, mogła przodować, mogła być wzorem dla całego ruchu zawodowego w Polsce.

Chcemy wierzyć i spodziewamy się, że rok rozpoczęty zbliży nas do tego ideału, dlatego kroczymy z ufnością w nieznaną przyszłość, choć wiemy, że czeka nas w roku tym niejeden jeszcze zawód, niejedno rozczarowanie.

Ufając we własne siły, pewni jesteśmy zwycięstwa i wierzymy, że przeciwności zmóc nas nie zdołają.

POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁOWNEGO

DNIA 26 I 27.XI 1928 R.

W dniach 26 — 27 listopada 1928 r. odbyło się w lokalu Związku przy ul. Chmielnej Nr. 9 posiedzenie Zarządu Głównego Z. Z. M. W posiedzeniu brali udział następujący członkowie Prezydjum:

Prezes Związku—Borkowski Piotr.

Vice-Prezesi — Komorowski Jan i Spyt Stanisław.

Sekretarz — Siadak Wacław.

Skarbnik — Sommerfeldt Henryk.

Członkowie Zarz. Głów. — Lisiewicz Józef, Warszawa. Michniewski Antoni, Kielce. Schabowski Franciszek, Wilno. Klewenhagen Maksymiljan, Poznań. Hernet Antoni, Bydgoszcz. Sobczak Stanisław, Katowice. Szymonek Edmund, Kraków. Kuczkowski Karol, Lwów. Kordysz Paweł, Stanisławów. Poza tem przedstawiciel Centralnej Sekcji Dyspozytorów Lisowski Jan i Członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej Wierzbicki Władysław, Gajda Paweł i Konieczny Józef.

Porządek obrad obejmował następujące sprawy:

Dn. 26-go listopada.

A. Sprawozdanie Prezydjum z działalności za okres od 25.VII — 26.XI. 1928 r. w sprawach:

1. **Postulatowych**
   a) postulaty IX Walnego Zjazdu,
   b) ustawy,
   c) chwila obecna,
   d) budżet Państwa na 1929/30.
2. **Organizacyjnych**
   a) sprawozdanie organizacyjne,
   b) ilostan członków.
3. **Kasowych**
   a) ogólny stan kasy,
   b) pożyczka dla spółdzielni Jastrzębie-Zdrój,
   c) objęcie lokalu po firmie „Kauczuk",
   d) wydatki na kupno lokali,
   e) inwestycje:
      1. kulturalno-oświatowe,
      2. budowlane.
   f) K. O. E.

Dn. 27-go listopada.

B. Sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej.

C. Wnioski Prezesów Okręgowych w sprawach:
   a) postulatowych,
   b) organizacyjnych,
   c) finansowych.

D. Sprawy przekazane przez Prezydium do decyzji Zarządu Głównego.

E. Wolne wnioski.

Po odczytaniu i przyjęciu protokółu z ostatniego posiedzenia, Prezes Związku, kol. **Borkowski**, wygłosił obszerny i szczegółowy referat na temat obecnego stanu spraw związkowych i omówił wszelkie zagadnienia, dotyczące pracowników państwowych, a w szczególności drużyn parowozowych. Omawiając dotychczasowe starania Prezydjum w M. K. zmierzające do podwyższenia stawek **godzinowo - kilometrowego**, stwierdził, iż starania te dotąd nie zostały uwieńczone rezultatem pomyślnym, gdyż stanowisko M. K. w tej sprawie jest nieprzychylne, jednakże ostatecznej odpowiedzi Prezydjum Z. Z. M. do tej chwili z M. K. nie otrzymało.

W sprawie **awansów** jest nadzieja pewnej poprawy, tak że poważniejsza ilość maszynistów będzie mogła w przyszłym roku budżetowym awansować do wyższych grup uposażeniowych. Sprawy tej nie można uważać za definitywnie rozwiązaną i zakończoną, wobec czego Prezydjum dążyć będzie konsekwentnie do uregulowania polityki awansowej i personalnej wogóle w myśl interesów drużyn parowozowych.

W sprawie **przydziału umundurowania**, stwierdza, że starania Prezydjum dotyczące tej sprawy znalazły zrozumienie w M. K. Można się zatem spodziewać, iż w najbliższym czasie drużyny parowozowe obdzielone będą mundurami po cenie 25% kosztów własnych kolei.

Następnie omawia dotychczasowy **przydział paliwa na parowozy**, regulowany miesięczną normą, określaną w większości wypadków z dołu, przytem podkreśla, że system ten okazał się dla drużyn parowozowych niedogodny i w wielu wypadkach krzywdzący. Na skutek skarg ze strony członków, wystąpiło Prezydjum Z. Z. M. do M. K. z wnioskiem o należyte uregulowanie gospodarki cieplnej w ten sposób, by wyznaczono 2 normy w roku, a mianowicie zimową i letnią. Komunikuje, iż wniosek Prezydjum został przez M. K. częściowo uwzględniony i w najbliższym czasie wydane zostanie odpowiednie zarządzenie do poszczególnych Dyrekcyj, wprowadzające trzy normy: letnią, przejściową i zimową. Przechodząc do **projektów przepisów** e-

merytalnych, pragmatycznych, dyscyplinarnych, oświadcza, iż według posiadanych wiadomości projekt ustawy emerytalnej dla etatowych jest opracowany, jednakże kiedy będzie uchwalony przez Rząd i Sejm, tego w tej chwili przewidzieć nie można. Istnieje jednak nadzieja, że stać się to może w ciągu miesięcy zimowych. Pragmatyka jest według wiadomości nieoficjalnych w opracowaniu, a co do przepisów dyscyplinarnych nic w tej chwili powiedzieć nie można, gdyż w tej sprawie brak wszelkich wiarygodnych wiadomości.

Nie wiadomo, jaka jest treść tych projektów i w jakim duchu toczy się praca nad niemi. Nie należy się również spodziewać ponownego przedłożenia Związkowi tych projektów do zaopinjowania, gdyż w M. K. istnieje tendencja, aby projektów nowych ustaw wogóle Związkom nie przedkładać, i pozbawić w ten sposób Związki wpływu na najżywotniejsze sprawy dotyczące pracowników kolejowych.

Przechodząc następnie do sprawy **podwyżki stałych poborów pracowników kolejowych**, podaje zebranym do wiadomości, że wszelkie zabiegi Z. Z. M. i innych Związków kolejowych oraz Centralnej Komisji Porozumiewawczej, spotykają się ze zdecydowanym oporem ze strony Rządu, który pomimo publicznego potwierdzenia ciężkiego położenia pracowników państwowych stale odsuwa poprawę bytu na plan dalszy, tłumacząc stanowisko swoje w tej sprawie brakiem funduszów i trudnem położeniem finansowem Państwa.

Omawiając skargi drużyn parowozowych na dotychczasowy **system perjodycznych badań lekarskich**, stwierdza, że Prezydjum wystąpiło do M. K. z wnioskiem, zmierzającym do ulepszenia systemu tych badań oraz z żądaniem, by czasokres tychże badań przesunięto z roku na trzy lata. Oświadcza, iż stanowisko M. K. w tej sprawie nie jest zdecydowane tak, że dotąd ostatecznego porozumienia i załatwienia nie osiągnięto. Po omówieniu szeregu spraw drobniejszych jak: kwalifikacje służbowe, czas przygotowania parowozu do jazdy, pouczania drużyn parowozowych, oraz sprawy kontraktowych w Dyrekcji Wileńskiej, referował obecną orjentacje polityczną Związku. Stwierdza, że polityka Związkowa idzie po linji uchwał VIII-go Walnego Zjazdu w Wilnie i że Prezydjum obecne ściśle tych uchwał przestrzega. Zaznacza, iż brał udział jako gość w ostatnim kongresie P. P. S. odbytym w Sosnowcu, chcąc jako naoczny świadek stwierdzić obecny stan tej partji jej zamiary na przyszłość i jej pogląd na bieżące zagadnienia polityczne. Podkreśla, że wyniósł z tego kongresu wrażenie dodatnie, oraz to przekonanie, że kierunek Z. Z. M. uchwalony na VIII-ym Walnym Zjeździe, a uwypuklony w czasie ostatnich wyborów do Sejmu i Senatu, należy z całą świadomością dalej zachowywać i dążyć do sfinalizowania przystąpienia Z. Z. M. do Komisji Klasowych Związków.

Po dyskusji, która nad referatem się wywiązała, a w której przemawiali wszyscy obecni, przyjęto sprawozdanie z działalności. Prezydjum, tak w kierunku postulatowym, jak i politycznym do zatwierdzającej wiadomości, polecając Prezydjum kontynuowanie tej działalności celem poprawy bytu, oraz zachowanie dotyczasowej orjentacji politycznej i społecznej.

Następnie przystąpiono do dalszego punktu sprawozdania, a mianowicie: **Chwila obecna i budżet na rok 1929/30.**

Do tych dwuch spraw udziela przewodniczący głosu doradcy prawnemu Związku dr. **Żuniakowi.**

Dr. Żuniak, omawia obszernie obecne położenie polityczne, i gospodarcze Państwa, stwierdzając, że Rządy pomajowe stale i konsekwentnie dążą po linji interesów kapitału. Wpływy sfer gospodarczych na politykę obecnego Rządu są bardzo poważne, natomiast wpływy mas pracujących są w obecnej chwili tak minimalne, iż w bardzo małej mierze mogą zaważyć na szali wypadków i z tego powodu wszelkie uzasadnione postulaty pracowników państwowych napotykają w łonie Rządu na poważne trudności. Przechodząc następnie do obecnego Sejmu, oświadcza, że i tu układ sił politycznych nie lepiej się przedstawia, gdyż stronnictwa szczerze demokratyczne i przychylne pracownikom są w poważnej mniejszości i z tego powodu, biorąc pod uwagę istniejący stan rzeczy trudno się spodziewać zasadniczej poprawy warunków pracy i płacy dla pracowników państwowych. Stwierdza, iż klub rządowy czyli B. B. stale idzie po linji rządowej, akceptując zgóry wnioski rządowe bez względu na ich treść i jakość. Pozatem oświadcza, iż ugrupowania chłopskie, aczkolwiek znajdują się w opozycji do Rządu, to jednak w sprawach dotyczących pracowników państwowych zajmują stanowisko nieprzychylne. Na podstawie powyższego stwierdza, iż akcja Związków Zawodowych, pracowników państwowych, a więc i Związku Maszynistów o poprawę bytu jest bardzo utrudniona. Jedyną prawdziwą przedstawicielką mas pracowniczych w obecnym Sejmie jest tylko P. P. S., a Związek Maszynistów, udzielając swego poparcia tej partji w czasie wyborów postąpił słusznie, gdyż na terenie sejmowym liczyć może na wpływowego i uczciwego sojusznika.

Następnie z okazji pobytu na kongresie P. P. S. w Sosnowcu razem z Prezesem Związku, zapoznaje zebranych dokładnie z przebiegiem obrad tego Zjazdu oraz wyjaśnia dokładnie akcję rozłamową w tejże partji, a w szczególności na terenie Warszawy, stwierdzając, iż robota ta poniosła fiasko, a rozłam został zlokalizowany.

Następnie przechodzi do budżetu Państwa na rok 1929/30. Scharakteryzowawszy całość budżetu i wyjaśniwszy sposób ujęcia podwyżki poborów prac. państw. przechodzi do budżetu Ministerstwa Komunikacji; analizuje go szczegółowo, zatrzymując się dłużej nad sprawami, dotyczącemi drużyn parowozowych. Referat dotyczący budżetu M. K. na rok 1929/30 opracowany został na piśmie i rozdany obecnym. Po omówieniu prac kulturalno - oświatowych, prowadzonych przez Związek, a w szczególności sprawy wydawnictwa „Technika Parowozowa", dr. Żuniak zakończył swoje obszerne a bardzo treściwe i zajmujące sprawozdanie, za które zebrani złożyli mu specjalne podziękowanie.

Po zakończeniu referatu dr. Żuniaka przybył na posiedzenie specjalnie zaproszony p. inż. **Kruszewski**, celem udzielenia wyjaśnień o powodach zamieszczenia artykułu w Nr. 9 „Techniki Parowozowej" o szkoleniu drużyn parowozowych, a który to artykuł wywołał w Małopolsce pewne niezadowolenie. Prezes Borkowski poprosił zebranych, a przedewszystkiem Członków Zarządu Głównego z Małopolski, by zechcieli się w tej sprawie wypowiedzieć. Przemawiali w tej sprawie Koledzy **Szymonek, Lisowski, Spyt, Konieczny** i **Kuczkowski.**

Po wypowiedzeniu się powyższych mówców zabrał głos p. inż. **Kruszewski**, oświadczając iż po dużym namyśle zamieścił ten artykuł i nie ma sobie nic do wyrzucenia, gdyż uwagi w nim poczynione polegają na niezbitych dowodach w postaci odpowiedzi nadsyłanych z kół małopolskich na ankietę ogłoszoną przez Związek, z których czerpał materjał do napisania tego artykułu. Pozatem stwierdza, że cieszy się, iż artykuł ten zainteresował tamtejszych Kolegów, gdyż dowodzi to, iż „Technika" jest czytana, a co oznacza już duży postęp. Oświadcza dalej, iż artykuł ten w niczem nie zaszkodzi drużynom parowozowym ani w kraju ani zagranicą, raczej jest on dowodem, że zainteresowani dążą do podniesienia swego poziomu fachowego co może być przyjęte tylko jako objaw dodatni. Na zakończenie oświadcza, że gotów jest stanąć przed każdem zgromadzeniem i potwierdzić to co artykuł zawiera. Jednakże prosi by zebrani zechcieli poglądy swoje wyrażać nie w formie krytyki na zebraniach, lecz by zechcieli natomiast nadsyłać artykuły fachowe, gdyż tylko taka praca może przynieść pożądane owoce. Na tem dyskusję w tej sprawie zakończono i przyjęto oświadczenie p. Inż. Kruszewskiego do wiadomości.

Po załatwieniu powyższych spraw Sekretarz Związku kol. Siadak referował obecny stan organizacyjny Związku oraz podał zebranym do wiadomości obecny ilostan członków. Ilostan stale wzrasta: czynnych czł. jest 9212, emer. 178. W toku dyskusji jaka się nad sprawozdaniem organizacyjnem wywiązała zebrani stwierdzili systematyczny rozwój organizacji tak pod względem liczeb-

nym jak też kulturalnym i ideowym, w rezultacie sprawozdanie organizacyjne przyjęto do wiadomości, przyczem Zarząd Główny polecił Prezydjum kontynuowanie pracy organizacyjnej w tym samym duchu nadal, celem doprowadzenia organizacji do należytej sprawności.

Po załatwieniu powyższego skarbnik Związku kol. Sommerfeldt przedstawił zebranym szczegółowy stan kasy oraz wyjaśnił wpływy kasowe z poszczególnych Okręgów, stwierdzając, iż regularność w wysyłaniu wkładek jest zadowalniająca, oraz, iż Prezydjum w tej sprawie zdołało stworzyć wystarczającą kontrolę. Następnie podaje zebranym do wiadomości przebieg sporu między Z. Z. M. a firmą „Kauczuk" o lokal znajdujący się w domu związkowym przy ul. Chmielnej 9 oraz wyjaśnia, iż zaistniała możliwość zlikwidowania tego sporu drogą ugodową. Pozatem przedstawia zebranym prośbę Spółdzielni Jastrzębie Zdrój o zmniejszenie przypadających Z. Z. M. do spłaty rat z tytułu zaciągniętej pożyczki na 2000 Zł. kwartalnie. Po obszernej dyskusji przyjęto sprawozdanie kasowe do wiadomości oraz uchwalono następujące dwa wnioski:

1. Poleca się Prezydjum zlikwidowanie sporu z Firmą „Kauczuk" w drodze dobrowolnej umowy na warunkach jak najkorzystniejszych dla Z. Z. M.

2. Zarząd Główny upoważnia Prezydjum Z. Z. M. do zmniejszenia rat przypadających do spłaty na rzecz Z. Z. M. przez Spółdzielnię Jastrzębie Zdrój z tytułu zaciągniętej pożyczki na 2.000 zł. kwartalnie.

Następnie zastanawiano się nad sprzedażą części placów zakupionych niedawno we Lwowie i Krakowie, gdyż obszar tych placów jest dla potrzeb związkowych za wielki. W dyskusji nad tą sprawą uchwalono sprzedaż części tych placów oraz uchwalono dla prezesów okręgowych kol. Spyta i Kuczkowskiego odpowiednie pełnomocnictwa celem dokonania tej sprzedaży.

Następnie przewodnicz. Gł. Kom. Rew. kol. Wierzbicki zdał dokładne sprawozdanie z dokonanej rewizji Kasy Głównej, gospodarki finansowej Prezydjum, oraz działalności Kasy Odpraw Emerytalnych. Podkreślił, że gospodarka finansowa Prezydjum jest wzorowa i nie daje powodów do żadnych zarzutów. Na dowód swego twierdzenia odczytuje sporządzony protokół podpisany przez wszystkich Czł. Komisji. Po krótkiej dyskusji sprawozdanie Kom. Rewizyjnej oraz protokół przyjęto do wiadomości.

Po załatwieniu powyższego przewodniczący Komisji Rewizyjnej oświadcza, że Kom. Rewizyjna chcąc sprawdzić prawdziwość kursujących plotek podniesionych na IX Wal. Zjeździe, przystąpiła do szczegółowego badania ruchomości będących własnością Związku, oraz zbadała notarjalny spis inwentarza, nabytego podczas kupna domu, przy ulicy Chmielnej Nr. 9. Na podstawie tej rewizji Kom. Rewizyjna stwierdza, że zarzuty stawiane na Zjeździe są bezpodstawne, oraz, że rzeczy o których w tych zarzutach jest mowa, nie były nigdy w posiadaniu Związku. Na dowód tego twierdzenia odczytuje spis inwentarza zakupionego swego czasu przez Związek. W konkluzji swego sprawozdania Przewod. Kom. Rew. prosi Zarząd Główny o powzięcie w tej sprawie odpowiedniej uchwały, by raz wreszcie z tym skończyć.

Nad tą sprawą wywiązała się obszerna dyskusja, w toku której przemawiali wszyscy obecni na posiedzeniu członkowie Zarz. Głów. W rezultacie dyskusji na wniosek kol. Lisowskiego powzięto jednogłośnie następującą uchwałę:

„Zarząd Główny, zapoznawszy się szczegółowo we wszystkich pozycjach z inwentarzem spadkowym po ś. p. Tekli z Kuleszów Fiszerowej zawartym w aktach notarjusza Sleszyńskiego w Warszawie z dnia 7. 12, 20, 24, 26, 28 i 31 marca i 4, i 6 kwietnia 1925 r. Nr. Nr. 353, 374, 411, 432, 446, 458, 474, 495, i 500 przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Gł. Komisji Rewizyjnej o stanie inwentarza Związkowego oraz o sposobie dokonania tranzakcji kupna ruchomości pozostałych w spadku po ś. p. Fiszerowej.

Na tej podstawie Zarząd Główny stwierdza:

1. że inwentarz Związku znajduje się w zupełnym porządku, nie zawiera żadnych braków i zgodny jest z prawidłowym spisem przedstawionym przez Prezydjum, a zrewidowanym szczegółowo przez Gł. Komisję Rewizyjną.

2. że w inwentarzu tym znajdują się wszystkie przedmioty, które Związek przejął z ruchomości pozostałych w spadku po ś. p. Tekli Fiszerowej.

Zarząd Główny stwierdzając ponadto:

1. że tranzakcja kupna praw spadkowych do ruchomości pozostałych w spadku po ś. p. Tekli Fiszerowej dokonana została z polecenia Prezydjum przez doradcę prawnego Związku p. dr. Żuniaka.

2. że tenże Dr. Żuniak działając w granicach swoich praw i otrzymanych instrukcyj część tych ruchomości rozdał sprzedawcom

3. że inna część tych ruchomości objętych spisem wspomnianym na wstępie, a sporządzonym na rok przed aktem kupna wogóle przez Dr. Żuniaka od sprzedawców przejęta nie została oraz

4. że wszelkie przedmioty posiadające dla Związku wartość zostały Związkowi przekazane, przezeń przejęte i do inwentarza Związku wciągnięte

postanawia zaakceptować czynności Dr. Żuniaka jako celowe, konieczne i pożyteczne oraz usprawiedliwione okolicznościami sprawy, wszelkie zaś przedmioty zawarte w spisie inwentarza spadkowego wspomnianym na wstępie, a przez Związek nie przejęte i w spisie inwentarza związkowego nie umieszczone — uznać za bezwartościowe dla Związku, a brak ich za zupełnie usprawiedliwiony".

Po załatwieniu powyższej sprawy przystąpiono do dalszego punktu obrad, a mianowicie: **Wnioski Prezesów Okręgowych.**

W tej sprawie przemawiali wszyscy prezesi Okręgów, stawiając szereg wniosków tak natury organizacyjnej jak postulatowej i finansowej, przekazując je Prezydjum do załatwienia. Po rozpatrzeniu szeregu podań członków Związku w ważnych sprawach, przekazanych przez Prezydjum do decyzji Zarządu Głównego posiedzenie po dwudniowych obradach zakończono.

DODATEK MIESZKANIOWY.

Wniosek klubu P. P. S., zgłoszony i dyskutowany w Sejmie przed ferjami świątecznemi, zmusił Rząd do zajęcia się sprawą uposażeń pracowników państwowych. Wprawdzie członkowie Rządu, premjer p. Bartel i min skarbu p. Czechowicz ostro zwalczali ów wniosek i przeciwstawiali się mu gwałtownie — jednak już nazajutrz po odrzuceniu tego wniosku opublikowano urzędową wiadomość, iż Rada Ministrów postanowiła przyznać pracownikom państwowym podwyżkę poborów w formie powiększonego dodatku na mieszkanie i że wystąpi z stosownym wnioskiem do Sejmu.

Istotnie Rada Ministrów uchwaliła projekt ustawy o dodatku na mieszkanie, w którym to projekcie przyznaje pracownikom etatowym dodatek mieszkaniowy zwiększony w tym procencie, w którym wzrosło komorne, na podstawie ustawy o ochronie lokatorów od dnia 1 grudnia 1925 r. do dnia 1 stycznia 1929 r. Aby także i pracownikom nieetatowym, którzy dotąd nie pobierali dodatku na mieszkanie, przyjść w pewnym stopniu z pomocą, projekt przyznaje im dodatek w wysokości 5% poborów.

Rada Ministrów upoważniła ponadto p. Ministra Skarbu, aby nie czekając na losy projektu w ciałach ustawodawczych, wypłacił pracownikom państwowym dodatek mieszkaniowy w zwiększonym wymiarze już 1 stycznia 1929 oraz aby wypłacał go nadal co miesiąc łącznie z poborami.

Aby umożliwić czytelnikom naszym zorjentowanie się, jak wysoki dodatek mieszkaniowy powinni od 1 stycznia otrzymywać, podajemy poniżej tabelę, określającą stawki tego dodatku, zwiększone zgodnie z brzmieniem projektu. Stawki te odnoszą się do pracowników etatowych.

GRUPA UPOSAŻENIA	Warszawa	Miejscowości												
		b zabór rosyjski, mające mieskańców				b. zabór austrjacki, mające mieszkańców				b. zabór pruski, mające mieszkańców				
		więcej niż 80.000 klasa I	więcej niż 40.000 klasa II	więcej niż 10.000 klasa III	mniej niż 10.000 klasa IV	więcej niż 80.000 klasa I	więcej niż 40.000 klasa II	więcej niż 10.000 klasa III	mniej niż 10.000 klasa IV	więcej niż 80.000 klasa I	więcej niż 40.000 klasa II	więcej niż 10.000 klasa III	mniej niż 10.000 klasa IV	
		złotych												
I i II utrzymujący rodzinę, III i IV utrzymujący rodzinę, sędziowie D i C	242.86	167.44	150.43	133.43	116.43	192.35	156.54	139.07	121.13	129.84	115.65	103.82	92.46	
Utrzymujący rodzinę V i sędziowie B	168.58	114.30	101.29	89.29	76.29	128.86	103.64	91.17	78.17	87.97	76.85	68.61	59.37	
Samotni III, IV i V, sędziowie D. C. B., utrzymujący rodzinę VI i VII i sędziowie A	96.68	65.00	58.00	51.00	44 00	72.98	59.68	52.26	45.26	55.76	48.76	43.44	38.12	
Samotni VI i VII i sędziowie A, utrzymujący rodzinę VIII — XII	60.00	42.67	37.67	33.67	28.67	45.19	41.03	34.51	29.93	36.37	31.79	28.63	24.89	
Utrzymujący rodzinę od XIII—XVI	38.00	30.00	27.00	24.00	22.00	31.48	27.74	24.74	22.74	28.13	25.15	22.52	20.52	
Samotni od VIII do XVI	26.00	20.00	18.00	16.00	15.00	20.74	18.74	16.74	15.74	19.26	17.63	15.63	14.6	

Pracownicy nieetatowi, stali, dziennie płatni, objęci art. art. 102, 103 i 116 ustawy uposażeniowej, pracownicy dziennie płatni pobierający wynagrodzenie według grup uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, tudzież emeryci z pośród kolejowych pracowników nieetatowych, pobierający emeryturę z rozporządzenia emer. dla dziennie płatnych, otrzymują 5 procent miesięcznego wynagrodzenia, przyczem pod pojęciem „wynagrodzenie miesięczne" rozumieć należy normalne uposażenie z dodatkami 10-cio i 15-to procentowym, zaś u emerytów miesięczne zaopatrzenie emerytalne.

Zbytecznem byłoby dowodzić, że przyznanie omówionego wyżej dodatku nie spełnia ani drobnej nawet części słusznych żądań pracowniczych. Rada Ministrów pominęła przedewszystkiem sprawę wyrównania niedopłaconych stawek komornego w r. 1928. Projekt rządowy pomija tę sprawę milczeniem, a komentarze zamieszczone w prasie rządowej twierdzą, iż sprawa „rozważona będzie w czasie późniejszym". Sam dodatek jest w ogólności bardzo drobny, zwłaszcza w miejscowościach małych, w których pracownicy otrzymają zaledwie groszowe różnice w poborach.

Trudno zatem sądzić, iż przez przyznanie tego dodatku sprawa poprawy bytu pracowników państwowych została załatwioną, czy nawet „załataną" na jakiś czas. **Zagadnienie poprawy bytu jest obecnie po przyznaniu tego dodatku tak samo aktualne i naglące, jak i przedtem, i ciała ustawodawcze będą musiały zająć się tem zagadnieniem w czasie najbliższym.**

SPRAWY SŁUZBOWE

DJETY ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE DO BIAŁEJ W MAŁOPOLSCE I DO GDYNI.

Obowiązujące obecnie przepisy o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia przewidują zwiększone o 20% stawki przy podróżach na obszar województwa śląskiego oraz do Warszawy.

Obecnie Rada Ministrów postanowiła rozszerzyć to postanowienie także i na wypadek wyjazdu do Białej w Małopolsce i do Gdyni. Wydane w tej sprawie Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1928 r. Dz. Ustaw R. P. Nr. 102 poz. 908 nie odnosi się jednakże do pracowników kolejowych, wobec których obowiązują odrębne postanowienia.

Ponieważ jednak nie ma żadnej racji któraby usprawiedliwiała inne traktowanie kolejarzy w tym względzie, przeto spodziewać się należy, iż także i obowiązujące kolejarzy Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1928 r. Dz. Ustaw Nr. 99, poz. 860 zostanie w czasie najbliższym odpowiednio znowelizowane.

W tej sprawie występujemy równocześnie do Ministerstwa Komunikacji.

ZAPRZESTANIE POTRĄCANIA PRZEPAŁÓW Z WAGONOWO-KILOMETROWEGO NA KOLEJACH WĄSKOTOROWYCH.

Wydział Kolei Wąskotorowych D. K. P. Warszawa zawiadomił pismem z dnia 31. XII. 1928 r. Nr. Dz. XII/16452/22124/WA/28 Zarząd Okręgowy Z. Z. M. w Warszawie i na skutek interwencji naszego Związku na zasadzie rozporządzenia M. K. wydał w dniu 20. XII. 1928 za Nr. XII/9659/WA/28 zarządzenie do Zarządu wszystkich kolei wąskotorowych na linji nakazujące zaprzestać potrącania kwot za przepały węglowe na parowozach z wynagrodzenia wagonokilometrowego drużyn parowozowych.

LINJE O NAJWIĘKSZEM NASILENIU RUCHU.

W pracy inż. Rybczyńskiego, prof. Politechniki Warszawskiej p. t. „Główne kierunki i natężenia transportów w Polsce" znajdujemy ciekawe dane obrazujące natężenie ruchu kolejowego na poszczególnych odcinkach linji. Według tych danych największe nasilenie ruchu wykazują następujące odcinki:

9 do 10 miljonów tonn:

Ząbkowice — Koluszki
Dąbrowa — Ząbkowice
Katowice — Szopienice.

Około 8 miljonów tonn:

Koluszki — Skierniewice.

Około 7 miljonów tonn:

Szopienice — Dąbrowa
Laskowice — Tczew.

6,5 miljonów tonn:

Tczew — Gdańsk.

Około 6 miljonów tonn:

Łowicz — Kutno.

5 do 5.6 miljonów tonn:

Kutno — Toruń — Laskowice.

4 do 5 miljonów tonn:

Skierniewice — Łowicz
Szczakowa — Mysłowice
Trzebinia — Kraków — Tarnów
Dziedzice — Zebrzydowice
Kępno — Jarocin.

3 do 4 miljonów tonn:

Skierniewice — Warszawa
Mysłowice — Szopienice
Trzebinia — Szczakowa
Dębica — Tarnów
Katowice — Dziedzice
Katowice — Ligota
Strzemierzyce — Dęblin
Herby — Kępno
Gniezno — Inowrocław.

Kilkanaście linij zachodnich wykazuje ruch ponad 2.000.000 tonn, linje na prawym brzegu Wisły do Bugu nie przekraczają 1.500.000 tonn zaś na wschód od Bugu nie dochodzą nawet do miljona tonn.

(„Przegląd Techniczny" Nr. 52/28).

POGŁOSKI O UTWORZENIU NOWEJ DYREKCJI K. P. W ŁODZI.

W ostatnich dniach doniosła prasa codzienna, iż sfery przemysłowe i władze samorządowe miasta Łodzi zwróciły się do p. Ministra Komunikacji z prośbą o utworzenie nowej Dyrekcji K. P. w Łodzi motywując swoją prośbę pilnemi potrzebami tego poważnego centrum przemysłowego.

Według obiegających pogłosek p. Minister miał odnieść się przychylnie do tej prośby wobec czego projekt ma pewne widoki zrealizowania. Nowa Dyrekcja obejmowałaby linje wydzielone z D. K. P. Warszawa.

Potwierdzenia tych pogłosek na razie brak. W każdym jednak wypadku ze względów budżetowych utworzenie nowej Dyrekcji byłoby możliwe dopiero od kwietnia r. 1930.

GŁOSY CZYTELNIKÓW.

SPROSTOWANIE.

W poprzednim numerze „Maszynisty" (Nr. 24 z r. 1928, str. 188) w rubryce „Głosy czytelników" zamieściliśmy artykuł kol. Z. P. p. t. „Wpływ spóźniania pociągów na rozchód paliwa i premję węglową". W artykule tym zamieszczone były uwagi krytyczne pod adresem kierownictwa służby eksploatacyjnej na szlaku Sosnowiec — Warszawa. Uwagi te dotyczyć miały według intencyj autora Oddziału Eksploatacyjnego w Częstochowie. Skutkiem przeoczenia wstawiono jednak wszędzie w treści słowo „Wydział", tak, iż zarzuty zawarte w artykule wbrew woli autora i Redakcji skierowane zostały niewłaściwie i bezpodstawnie przeciwko Wydziałowi Ekspl. DKP. Warszawa.

Poczuwamy się chętnie do obowiązku sprostować niniejszym tę pomyłkę, tudzież przeprosić Wydział Eksploatacyjny DKP. Warszawa za wyrządzoną mimowoli przykrość. Pozatem zaznaczamy, iż według otrzymanych ostatnio wiadomości stwierdzić należy, że wina opóźnienia pociągów spoczywa głównie i przedewszystkiem na organach wykonawczych na linji".

Redakcja.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM.

Dn. 17. XII. 28. w M. K w sprawie 1½ roku za 1 rok dla służby parowozowej, w sprawie awansów w Dyrekcji Stanisławowskiej oraz w sprawie 15% dodatku dla Dyrekcji Krakowskiej — kol. kol. Borkowski, Siadak i Sommerfeldt.

Dn. 18. XII. 28. u p. Ministra Komunikacji w sprawach: zapomogi na zimę, ustawy emerytalnej dla etatowych zaliczającej 1½ roku za 1 rok, 15% dodatku do godzinowo-kilometrowego, przestrzeni górzystych i pociągów podmiejskich, reorganizacji kolejnictwa.

Dn. 22. XII. 28. w M. K. w sprawie Rogojszy z Wilna i Sawickiego z Kowla — kol. kol. Siadak, Komorowski.

PRACE ORGANIZACYJNE PREZYDJUM.

Dn. 18. XII. 28. Zebranie Koła Sompolno — obecny kol. Siadak.

Dn. 19. XII. 28. Posiedzenie C. K. P. — kol. kol. Borkowski, Komorowski, Siadak, Sommerfeldt.

Dn. 21. XII. 28. Zebranie Koła Rybnik — kol. kol. Borkowski, Komorowski, Sobczak i Maas.

WARSZAWA.

Z działalności Zarządu Okręgowego Z. Z. M. w m-cu listopadzie 1928 r.

Zarząd Okręgu Warszawskiego ZZM. zawiadamia nas, iż w m-cu listopadzie ub. r. interwenjował u p. **Prezesa Dyrekcji Warszawskiej w następujących sprawach ogólnych:** awansów dwukrotnie, wydawanie opon na parowozy, tarcz obrotowych; **w sprawach poszczególnych miejsc służbowych:** w sprawie sygnałów wyjazdowych na st. Płyćwia i Gorzkowice, wypłacenie delegacyjnego delegowanym ze Skierniewic do Łodzi kaliskiej i Koluszek, zmiany tarczy ostrzegawczej na ruchomą na st. Sniadowo, łaźni w Sosnowcu; **w sprawach poszczególnych członków:** Łaskiego z Siedlec o zwrot wpisów szkolnych za syna, Popławskiego Jana z Warszawy-Wschodniej o zwrot potrąconych sum za wytopienie panwi, Bieguszewskiego Jana z Łodzi-Kaliskiej, Zwolińskiego B. o powtórne przyjęcie go na kolej, Chrostowskiego Al. z Ostrołęki, Vogtmanówny, sieroty po A. Vogtmanie z Częstochowy o przyjęcie jej do pracy na kolej. U. p. **Dyrektora Wydziału Mechanicznego: w sprawach ogólnych:** awansów, umorzenia przepałów, wypłacenia w Zagłębiu Dąbrowskiem 15% dodatku, przemianowanie czasowych ślusarzy — kandydatów na stałych, listy starszeństwa dyrekcyjnej dla ślusarzy-kand., wydawania węgla deputatowego, nie potrącania za przesmary w myśl okólnika M. K.; **w sprawach poszczególnych miejsc służbowych:** w sprawach przepałów na przetokach na par. T i 4. Warsz.-Wschodnia, łaźni w Sosnowcu, przestrzegania 8-o godzinnego dnia pracy w Łodzi Łazach, Piotrkowie, Kutnie (dwukrotnie), podwyższenia normy smarów na par. Os. 24. Piotrków, podmian dla dyspozytorów par. Piotrków, postawienie kranu wodnego na staciach Błeszno i Łowicz od strony Skierniewic, pobudowania tarczy obrotowej na st. Mrozy, tłuczenia węgla na parowozy w Katowicach, wysłania ubrań zimowych do Łodzi-Kaliskiej, podwyższenia normy węglowej na pociągi sosnowickie, przydzielenia do Ostrołęki parowozów Od. 2. na pociągi, wypłacenia djet delegowanym ze Skierniewic do Łodzi; **w sprawach poszczególnych członków:** Michalskiego St. o przeniesienie z Koluszek do Łodzi-Kaliskiej, Fichtenholca, Szulca Al. i Zielińskiego Ant. z Łodzi-Kaliskiej, Tereby z Koluszek. U p. **Dyrektora Kolei Dojazdowych — w sprawach ogólnych:** listy starszeństwa na kolejach dojazdowych, potrącania za przesmary i przepały z pensji i godzinowo-kilometrowego, awansów, wydawania świadectw na zdanie egzaminów, podwyższenia normy węglowej, przestrzegania 8-o godz. dnia pracy przeważnie w czasie kampanji buraczanej, przyjmowanie na stanowiska pomocników tylko sił fachowych, tarcz obrotowych i trójkątów; **w sprawach poszczególnych miejsc służbowych:** sal noclegowych na st. Grabowo, Kolno, Łomża, urządzenie sal noclegowych na st. Nieszawa i Koło oraz doprowadzenie do porządku sal noclegowych we Włocławku, Boniewie, Brześciu Kujawskim i Dąbiu-Kolskim. U p. **Naczelnego Lekarza W-łu Sanitarnego** w sprawie przyspieszenia przyjęć przez dentystów w Ostrołęce, Kutnie i innych.

GRUDZIĄDZ.

Dn. 5.X 28 r. odbyło się zebranie członków Koła pod przewodnictwem kol. Reicha. Po załatwieniu spraw lokalnych przystąpiono do dyskusji nad treścią postulatów, wniesionych przez Prezydjum Związku do M. K. i uchwalono jednogłośnie następującą rezolucję:

„Zebrani maszyniści członkowie Koła Z. Z. M. w Grudziądzu po zapoznaniu się z treścią postulatów wniesionych przez Prezydjum do M. K. uznają je za słuszne i wyrażają Prezydjum pełne uznanie za pracę. Ze swej strony wyrażają w każdej chwili gotowość do obrony swych postulatów".

IŁOWO.

Zmiana Zarządu Koła. W dn. 18.XII.28 na Walnem Zebraniu Koła wybrany został nowy Zarząd Koła w następującym składzie: Przewodniczący — kol. **Ćwikliński Bronisław**, Sekretarz — **Sobolewski Stanisław**, Skarbnik — **Ewertowski Franciszek.**

KOŚCIERZYNA.

Walne Zebranie Koła. Dn. 16.XII.28 odbyło się Walne Zebranie członków Koła z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie i odczytanie protokółu z ostatniego zebrania. 2) sprawozdanie Zarządu Koła z działalności za 1928 r. 3) dyskusja nad sprawozdaniem. 4) referat o budżecie M. K. na 1929/30 r. 5) wybór nowego Zarządu Koła. 6) wolne wnioski. Przewodniczył zebraniu kol. Noch, sekretarzował — kol. Smoczyński. Po odczytaniu przez sekretarza protokółu z ostatniego zebrania Przewodniczący Koła, kol. Noch zdał sprawozdanie z działalności Zarządu Koła za rok ubiegły oraz omówił sprawę awansów. Sekretarz Koła, kol. Smoczyński zdał sprawozdanie z ilostanu członków oraz z innych spraw organizacyjnych. Skarbnik Koła, kol. Sowiński zdał szczegółowe sprawozdanie kasowe. Następnie na wniosek Komisji Rewizyjnej udzielono ustępującemu Zarządowi absolutorium. W dyskusji nad sprawozdaniem brało udział kilku kolegów, nie stawiając jednak poważniejszych zarzutów Zarządowi Koła. Do punktu 4 porządku obrad kol. Wierzbicki zreferował budżet M. K. na 1929/30 r.

Następnie przystąpiono do wyborów nowego Zarządu Koła, który ukonstytuował się następująco: Przewodniczący — kol. Wierzbicki Wł., zast. przewodn. — kol. Kaczmarek Wojciech,—Sekretarz — kol. Smoczyński Franc., zastępca sekretarza — kol. Amejko Stanisław, Skarbnik — kol. Noch Jan. Komisja Rewizyjna — kol. Kamiński Franciszek, Wielewski Franciszek i Kreft Franciszek.

W wolnych wnioskach omawiano sprawy lokalne.

KATOWICE.

Zjazd Okręgowy. Dn. 15.11. 28 r. odbył się w Katowicach Zjazd okręgu Katowickiego Z. Z. M. Na Zjazd oprócz delegatów kół z całego Okręgu przybyli członkowie Prezydjum w osobach: kol. Komorowskiego, vice-Prezesa Zw. i kol. Siadaka — Sekretarza Zw. oraz przedstawiciele Dyrekcji K. P. w Katowicach w osobach: Dyr. Wydz. Mech., p. inż. Peczke, p. inż. Dąbrowskiego, st. kontr. masz., p. Kołka, nacz. par. Katowice p. Gusa.

Zjazd zagaił Prezes Okręgu — kol. Sobczak, przystępując do sprawozdania z działalności Zarządu Okręgowego. Sprawozdanie przyjęto bez dyskusji i wyrażono Zarządowi Okręgowemu uznanie za pracę.

Następnie omawiano sprawy etatów, umundurowania oraz ruchu parowozowego w Dyrekcji Katowickiej.

Z kolei nastąpiły referaty członków Zarządu Głównego, informujące zebranych o sprawach postulatowych.

P. Dyrektor W-łu Mech. inż. Peczke w krótkiem przemówieniu wyjaśnił niektóre sprawy miejscowe i przyrzekł zająć się sprawami drużyn parowozowych.

O godz. 17 Zjazd zamknięto.

Po zakończeniu Zjazdu odbyła się uroczysta akademja z okazji obchodu 10-lecia Niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej. Wybrana delegacja pod przewodnictwem kol. Bartusia, Prezesa K. M. w Katowicach złożyła wieniec pod pomnikiem powstańców.

Szereg przemówień wygłosili członkowie Zarz. Głównego i Okręgowego Z. Z. M. oraz przedstawiciele Dyrekcji.

Akademja w bardzo miłym nastroju przeciągnęła się do północy.

Kasa główna

Zawodowego Związku Maszynistów Kolejowych w Polsce wypłaciła od 1.XI do 30.XI 1928 r. tytułem świadczeń następujące sumy:

IMIĘ i NAZWISKO	Koło	Rodzaj świadczenia	Suma
Okręg Warszawski.			
Liwski H.	Warsz. Gł.	Odprawa Emerytalna	1 000.—
Malinowski Z.	„ „	„ „	982.—
Mieszczanowski K.	Piotrków	„ „	100.—
Jerozolimski Sz.	Warsz. Wsch.	Zapomoga chorob.	68.—
Borowski F.	„ Gdańska	„ „	56.—
Wiltosiński A.	Sosnowiec	„ „	104.—
Piasecki B.	„	„ „	58.—
Paczuski M.	Warsz. Praga	„ „	10.—
Bocaiński B.	„ „	„ „	10.—
Strug W.	Częstochowa	Obrona prawna	150.—
Wyszyński	Warsz. Praga	„ „	18.75
Pawełek	„ „	„ „	18.75
Dopieralski St.	Łódź Kaliska	„ „	200.—
Brodecki J.	Koluszki	„ „	281.—
Ratajski J.	„	„ „	300.—
Rogowski W.	„	„ „	37.50
Okręg Radomski.			
Tatara J.	Lublin	Odprawa Emerytalna	1.000.—
Feldman F.	Strzemieszyce	Zapomoga chorob.	32.—
Grabowski A.	Kowel	„ „	82.—
Więckowski T.	Lublin	„ „	134.—
Orzechowski K.	Skarżysko	„ „	76.—
Lepszonka M.	„	„ „	164.—
Leskewicz St.	„	„ „	26.—
Beznif K.	„	„ „	32.—
Kiełczewski	„	„ „	178.—
Kusiński St.	Kielce	Obrona prawna	37.50
Walczak W.	Kowel	„ „	50.—
Wojtyło J.	Lublin	„ „	300.—
Zuba J.	Włodzimierz	Zapomoga chorob.	166.—
Okręg Wileński.			
Ducin St.	Grodno	Zapomoga chorob.	24.—
Białecki A.	„	„ „	16.—
Karolewicz A.	Wilno	„ „	92.—
Bychowiec M.	„	„ „	20.—
Roszkowski A.	Białystok	„ „	28.—
Kalinowski W.	„	Obrona prawna	120.—
Okręg Poznański.			
Włoch C.	Ostrów	Zapomoga chorob.	126.—
Milchert St.	Poznań	„ „	24.—
Konieczny J.	„	„ „	44.—
Ciesielski J.	„	Obrona prawna	100.—
Okręg Gdański.			
Jastrzębski B.	Toruń	Odprawa Emerytalna	988.—
Kowalski J.	Tczew	Zapomoga chorob.	184.—
Uziębło W.	Chojnice	„ „	58.—
Meyer P.	„	„ „	32.—
Zielkie J.	Bydgoszcz	Obrona prawna	30.—
Okręg Katowicki.			
Dębowski St.	Katowice	Zapomoga chorob.	66.—
Przondziono A.	„	„ „	54.—
Goerlich Fr.	Mysłowice	„ „	180.—
Okręg Krakowski.			
Mazepa J.	Kraków - Płaszów	Zapomoga chorob.	94.—
Gutkind E.	„ „	„ „	64.—
Adamek J.	Kraków	„ „	128.—
Zakler L.	„	„ „	66.—
Golarz J.	Nowy-Sącz	„ „	18.—
Lis E.	Szczakowa	„ „	180.—
Łuszczkiewicz M.	Oświęcim	„ „	40.—
Jarosz R.	Bielsko	„ „	126.—
Okręg Lwowski.			
Marusyn J.	Sambor	Odprawa Emerytalna	1.000.—
Odlewany M.	Stryj	Zapomoga chorob.	46.—
Ginda Br.	„	„ „	92.—
Strachocki	„	„ „	62.—
Pszonka H.	„	„ „	48.—
Witwicki E.	Sambor	„ „	118.—
Gładyszewski Z.	Radziwiłłów	„ „	34.—
Okręg Stanisławowski.			
Belotti K.	Stanisławów	Zapomoga chorob.	152.—
Czerwiński M.	Czortków	„ „	4.—
Lewicki Fr.	„	„ „	120.—
Konarski K.	Chodorów	„ „	100.—
Pilarski W.	Kołomyja	Obrona prawna	50.—
		a	10.699.50

W miesiącu październiku 1928 r. sfinalizowana została przez Zarząd Główny Z. Z. M. tranzakcja kupna placu pod budowę domu dla Okr. Krakowskiego za cenę łącznie z kosztami kupna **Zł. 103.382.96.**

OSTROŁĘKA.

Dn. 12.X r. b. odbyło się zebranie Koła miejscowego Z. Z. M. Zebrani po wysłuchaniu i przedyskutowaniu postulatów wniesionych przez Prezydjum do M. K. uchwalili następującą rezolucję:

„Zebrani domagają się uwzględnienia postulatów, zgłoszonych przez Prezydjum i gotowi są ich bronić wszelkiemi środkami na każde wezwanie Zarządu Głównego".

CZĘSTOCHOWA.

Zmiana Zarządu Koła. Dn. 30.XI 28 r. odbyły się wybory nowego Zarządu Koła, który ukonstytuował się następująco: Przewodniczący — kol. Krajewski Piotr, zastępca przewodniczącego — kol. Koral Zygmunt, II zastępca przewodniczącego — kol. Jasiński Piotr, Sekretarz — kol. Skawiński Stanisław, Skarbnik—kol. Górak Stanisław, Komisja Rewizyjna — kol. kol. Lan Lucjan, Gruszczak Stefan i Ziółkowski Stanisław.

NOWY - SĄCZ.

Zebranie członków Koła. Dn. 4.XII 28 r. odbyło się zebranie członków Koła miejscowego, na których uchwalono następującą rezolucję, dotyczącą postulatów:

„Zgromadzeni w dniu 4.XII 28 r. maszyniści i pomocnicy masz. zorganizowani w Z. Z. M. domagają się od Prezydjum Związku wszczęcia energicznych kroków w M. K. o zrealizowanie postulatów uchwalonych na IX Walnym Zjeździe. Ze swej strony oświadczają, iż żywotnych spraw naszych bronić będą wszelkiemi będącymi do dyspozycji środkami".

PODZIĘKOWANIA.

Odchodząc na emeryturę żegnam wszystkich współpracowników depôt Warszawa Praga i życzę im doczekania się podobnej chwili.

Rusiecki Jerzy,
maszynista par. Warsz. — Praga.

***

Wszystkim, którzy wzięli udział w oddaniu ostatniej posługi drogim nam zwłokom ś. p. **Juljana Pieńkowskiego**, maszynisty parowozowni Warszawa - Wschodnia, składamy serdeczne „Bóg zapłać".

Żona, syn, siostry i brat.

***

Zarządowi Koła Warszawa-Praga oraz wszystkim współpracownikom składam serdeczne podziękowanie za uczynioną składkę na protezę.

Aleksander Kubisz.

***

Szanownemu Prezydjum Z. Z. M. składam, jako opiekun trojga dzieci po ś. p. Michale Lachowiczu, najserdeczniejsze podziękowanie za przesłaną zapomogę pośmiertną w kwocie zł. 1.000. Kwota ta stała się wielką pomocą do wychowania i utrzymania biednych sierot.

Inż. **Juljan Folwarków**,
st. referentarz P.K.P. w Stryju.

***

Wszystkim, którzy okazali mi pomoc i współczucie oraz którzy tak licznie wzięli udział w pogrzebie męża i ojca naszego ś. p. Malkowskiego Maksymiljana, maszynisty parowozowni Aleksandrów, a w szczególności dyspozytorowi tejże parowozowni, p. Władysławowi Kempce, skarbnikowi Koła Miejscowego Z. Z. M., p. Władysławowi Jaskulskiemu, wszystkim członkom ZZM. oraz Kolegom i przyjaciołom zmarłego składam serdeczne „Bóg zapłać".

Michalina Malkowska
z dziećmi.

Wydawca: Zaw. Zw. Maszyn. Kolej. Red. odpow.: Henryk Sommerfeldt.

Odbito w drukarni „Robotnik", Warecka 7.